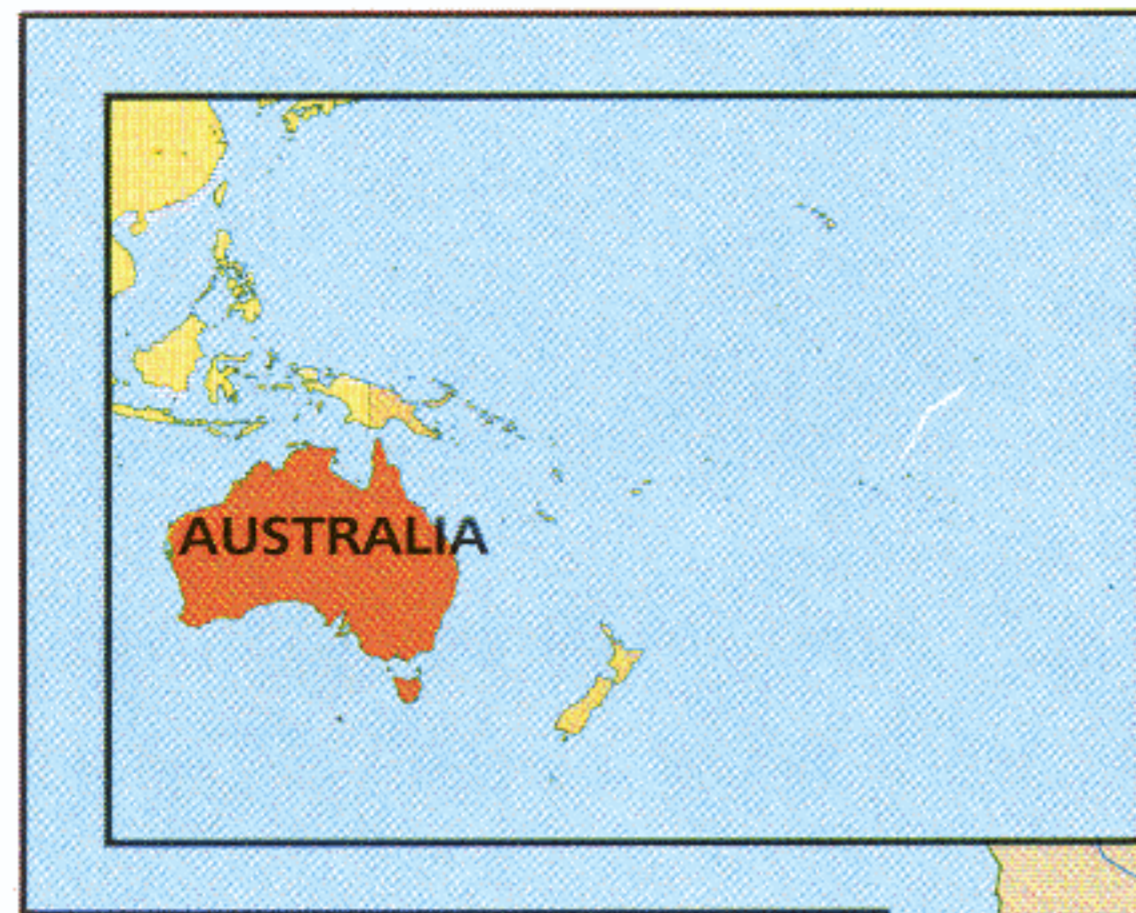
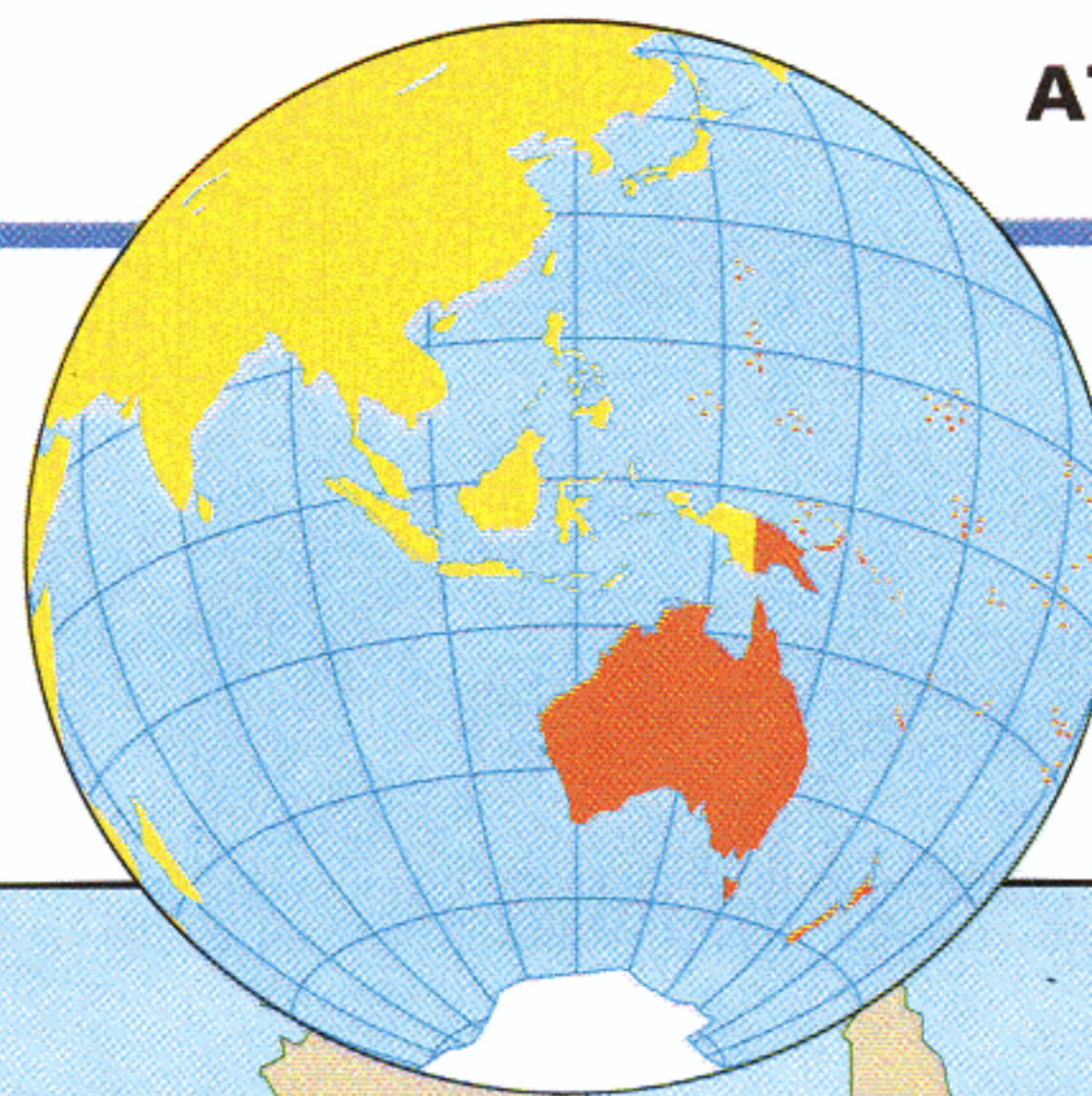

AUSTRALIA 2.

ECONOMIA

Economia foarte dezvoltată a Australiei se bazează pe aportul finanțelor, industriei și al serviciilor. Australia este unul dintre principalii producători de lână, grâu, carne, produse lactate, zahăr și fructe ai lumii. Bogăția sa minerală este mare: este principalul producător de bauxită din lume și un important furnizor de cărbuni, minereuri de fier, aur și uraniu. De când a început exploatarea diamantului, în 1979, după descoperirea unui filon bogat în regiunea Kimberley din Australia de Vest, a luat locul Africii de Sud ca principal producător al acestei pietre prețioase. Printre celelalte surse importante de minerale sunt Broken Hill din interiorul statului New South Wales și regiunea Kakadu, la est de Darwin. Industria prelucrătoare este concentrată în jurul orașelor Sydney, Melbourne, Adelaide și Brisbane: aceste orașe sunt centrul industrial și comercial al țării. Principalele produse sunt autovehiculele, avioanele, instalațiile electrice, produsele chimice și textile.

Aproximativ 26% din exporturile Australiei ajung în Japonia. Următorii mari parteneri de comerț sunt SUA (10,8%), Coreea de Sud (5,5%), Noua Zeelandă (5,3%), Singapore (4%), Taiwan (3,7%), Marea Britanie (3,6%) și Hong Kong (2,7%). Din totalul împrumuturilor, 24,1% provin din SUA, 19,2% din Japonia, 6,7% din Germania, 6,5% din Marea Britanie, 4,2% din Noua Zeelandă, 3,8% din Taiwan și 3,2% din Italia.

ENERGIA

Energia este furnizată de cărbunele negru, de cărbunele brun, instalațiile hidroelectrice, țiței și gazele naturale. Circa 37% din energia Australiei este generată și folosită în New South Wales. Cărbunii produc 89% din totalul energiei electrice; restul provine de la instalații hidroelectrice. Tasmania are 5% din potențialul hidroelectric total al Australiei și depinde în totalitate de hidroelectricitate; o instalație cu petrol este disponibilă pentru perioade de secetă îndelungate.

FAUNA

Australia are multe specii unice de animale și plante. Înainte de sosirea oamenilor, mamiferele cu pungă (marsupiale) ale Australiei au evoluat

timp de circa 50 milioane de ani fără pericol din partea mamiferelor placentare. Astfel se explică evoluția variată și răspândirea largă a cangurilor mari și mici, a urșilor koala și a urșilor marsupiali. Ornitorincul cu cioc de rață și echidna (furnicarul țepos) sunt mamifere ce depun ouă (monotrene), specifice Australiei. Câinele dingo este unul dintre puținele mamifere australiene care nu sunt marsupiale: el este un membru al familiei câinilor și se crede că a fost introdus în Australia cu circa 30000 de ani în urmă. Păsările sunt, de asemenea, foarte variate și printre ele se numără cocoșul de eucalipt, cacaduul, pasărea liră, papagalul, kookaburra (sau pescărușul vânătorilor) și marea pasăre nezburătoare emu. Există multe specii de șarpe, multe veninoase. Dintre insecte, mâncătorii de fructe, lăcustele, termitelile și muștele albastre (care atacă șeptelul) sunt distrugătoare.

Introducerea din Europa a vitelor, oilor, iepurilor, vulpilor, șobolanilor, pisicilor a provocat uneori dezbinare. Unele specii native au fost intensiv vânat. În ciuda folosirii lor în fabricarea hranei pentru animalele de casă, cangurii s-ar putea să fie acum mai numeroși decât înainte, datorită prezenței la ferme a recipientelor cu apă.

POPULAȚIA

Până la sfârșitul secolului 20 populația a fost remarcabil de omogenă datorită restricțiilor de imigrare non-europeană. Majoritatea australienilor a fost de origine britanică și din regiunile locuite de albi ale Comunității Britanice a Națiunilor Unite. Religia principală a fost și rămâne creștinismul (76%) predominând romano-catolicii și anglicanii (circa 26% fiecare). Principalele religii își pot regăsi originea în Irlanda sau în Anglia. 11% din populație nu își declară nici o religie. Politica rasistă de

admitere a străinilor în Australia a încetat oficial în 1973, iar acum structura populației este mult mai cosmopolită, cu mulți emigranți din Asia. Există mici comunități din Grecia, Germania, și fosta Iugoslavie. Cel mai mare grup de culoare (aproximativ 200000; 15% din populație) îl formează aborigenii, nativii Australiei care au fost acolo când au sosit europenii. În ciuda politicii guvernului, care încurajează integrarea totală, majoritatea aborigenilor rămâne la marginea societății: ei sunt săraci și adesea au locurile de muncă cele mai prost plătite.

Australia are rata natalității și mortalității scăzute. Speranța de viață este de 73 de ani pentru bărbați și 79 de ani pentru femei. Știința de carte este de aproape 100%.

Australia este împărțită în New South Wales, Australia de Sud, Queensland, Australia de Vest și Victoria, împreună cu Teritoriul de Nord și insula Tasmania. Canberra, capitala, formează Teritoriul Australian al Capitalei (ACT). 86% din populație trăiește în regiuni urbane, îndeosebi în capitalele statelor. Cel mai mare oraș este Sydney (3719000 locuitori), urmat de Melbourne (3080800),

Brisbane (1421610), Perth (1221300), Adelaide (1070240), Hobart (193250) și Darwin (73000). Australia are și unele teritorii externe: printre acestea se numără Insula Christmans, Insula Norfolk și Teritoriul Antarctic Australian.

TRANSPORTUL

Australia are 38670 km de căi ferate în posesia guvernului și 1610 km căi ferate private. Sistemele publice sunt în proprietatea și sub conducerea Comisiei Naționale Australiene de Căi Ferate (ANRC), împreună cu Autoritatea de Stat a Căilor Ferate din NSW, Căile Ferate din Victoria, Căile Ferate Guvernamentale ale Australiei de Vest, Căile Ferate Guvernamentale din Queensland și Autoritatea Statală de Transport a Australiei de Sud. Sistemul de stat transportă circa 111 milioane de tone marfă pe an, sistemele private transportă circa 127 milioane tone. Majoritatea liniilor de cale ferată sunt concentrate lângă coastă și radiază spre interior de la principalele porturi. Reflectând vechea organizare, în colonii separate, căile ferate din Queensland, Australia de Vest și Tasmania funcționează pe linii cu ecartament îngust, cele din

Victoria și Australia de Sud pe linii cu ecartament larg, iar cele din New South Wales pe linii cu ecartament normal. Liniile de cale ferată trec peste granițele statale în doar nouă puncte, iar în două din ele este necesară transbordarea de la un ecartament la altul. Rutele de trecere transcontinentale, trecute la ecartament normal doar din 1969, leagă Townsville de Melbourne și Sydney de Perth.

Aproximativ 50% din drumurile Australiei sunt pavate; dintre acestea 16000 km șosele naționale care leagă capitalele statelor între ele și de Teritoriul Nordic, Camberra și Teritoriul Australian al Capitalei. Există aproximativ 8,8 milioane de mașini și peste 1 milion de autocamioane și autobuze.

Transportul aerian este important. Există șase linii aeriene interne private și o linie aeriană internațională guvernamentală, Qantas (prescurtare din Queensland și Northorn Territory Air Service). Cel mai mare aeroport internațional și principalul punct de intrare în țară este la Sydney, unde principalul spațiu de decolare intră în Botany Bay. Unele ferme izolate au propriile lor avioane și linii aeriene.